

[Martin Nielsen.]

tragtet Situationen —, saa er det, jeg ikke forstaar hele Stillingen, for hvad enten man har været beskæftiget med sit Trafikministerium eller et andet Ministerium, er man en politisk ansvarlig Minister, og saa har man vel Lov til ogsaa paa et tidligere Tidspunkt end den 28. August at rejse Spørgsmaalet i Regeringen: Hvad skal vi gøre i det Øjeblik, det bryder sammen, med de Mennesker, vi i en Aarrække har haft under vor Beskyttelse? Det synes jeg ikke man kan bortforklare, saaledes som det ærede Medlem Hr. Elgaard har forsøgt det, ved at sige, at man ikke kunde gøre noget, før man havde Ultimatum, at Regeringen frattraadte Kl. 16 om Eftermiddagen, færdig o. s. v. Man maatte da vide, hvad man vilde gøre. Man kunde dog ikke blot sige: Saa overleverer vi gennem vore Embedsmænd de Nøgler, som skulde være en Garanti for disse Menneskers Beskyttelse, til Gestapo.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen havde haft Ret i sine Betragtninger, hvis vi ikke oftere havde været ude for en Eksplosion i Forholdet til Tyskerne, før det brast. Men det ærede Medlem maa jo være klar over, at vi i de ti Maaneder, Ministeriet Scavenius fungerede, Gang paa Gang var stillet over for Krav fra tysk Side, som altid, naar de blev fremsat, var Udtryk for, at dette maatte imødekommes, ellers o. s. v. Gang paa Gang var der sagt nej, ikke hver Gang, men Gang paa Gang sagt nej, hvor det samme kunde være sket, som skete her. Derfor kunde man ikke vide, at det, der skete den 28. August, selv om det havde en mere alvorlig Karakter, end vi havde været stillet over for tidligere, vilde medføre, at det brast. Man anede det, man ventede det, men man kunde ikke vide det, og for øvrigt gjaldt det i denne Sag, hvad jeg nævnte for andre Sagers Vedkommende, at hver Minister havde først og fremmest Ansvar for sit Omraade.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Det ærede Medlem Hr. Elgaards Ræsonnementer stemmer ikke. Jeg har som Medlem af den parlamenta-

riske Kommission haft Lejlighed til at beskæftige mig en Del med den 9. April og ogsaa set senere Dokumenter. I en Situation som den, der da forelaa, udgiver man noget, som man kalder en Forholdsordre, man udgiver en Ordre til sine Embedsmænd om, hvordan de i en given Situation skal forholde sig. Hvis det og det indtræffer, skal de handle saadan og saadan. Hvad enten Regeringen havde ventet, at nu skulde det være den store, sidste Eksplosion, der indtraf, eller man ikke ventede det, saa ventede man i hvert Fald — det var den politiske Linie, man havde anlagt fra de daværende ansvarlige Partiers Side —, at den vilde komme før eller senere. Hvis man saa virkelig havde haft Opmærksomheden henledt paa os som beskyttede danske Statsborgere, havde det vel været rimeligt gennem Justitsministeriet, gennem Fængselsvæsenet at give de ansvarlige Chefer Ordre til i den givne Situation at handle saadan og saadan. Altsaa, i det Øjeblik der ikke mere fandtes nogen dansk Regering, i det Øjeblik det trak op saadan og saadan, havde de Ordre til at handle, altsaa lukke os ud. Det har man ikke gjort, og alt tyder i Virkeligheden paa, at man ikke nogen Sinde i Regeringen alvorligt har beskæftiget sig med ikke blot, hvilke Forhold vi levede under, men hvad der i en given Situation, som man regnede med maatte indtræffe, skulde ske med os.

Tredie Næstformand (Jørgen Jørgensen): Jeg skal her afbryde Mødet.

Folketingets næste Møde afholdes i Eftermiddag Kl. 14 med følgende Dagsorden:

- 1) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*
Forslag til Lov om Oprejsning til ufor- skyldt internerede Personer.
- 2) *Fortsættelse af første Behandling af:*
Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1946 til 31. Marts 1947.

Mødet hævet Kl. 11⁵⁸.